

Sygn. akt II KO 78/22

POSTANOWIENIE

Dnia 11 sierpnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 11 sierpnia 2022 r.

w sprawie E. W.

wniosku Sądu Rejonowego w L. z siedzibą w Ś. z dnia 8 lipca 2022 r.,
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w
K.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 8 lipca 2022 r., sygn. akt II Kp [...], w/w Sąd Rejonowy wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie niniejszej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu podnosząc, że przemawia za tym wzgląd na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Na uzasadnienie wniosku podniesiono, że do występującego Sądu Prokuratura Rejonowa w Ś. przekazała celem rozpoznania zażalenie pełnomocnika Prezesa Sądu Rejonowego w L. z siedzibą w Ś., na postanowienie prokuratora z dnia 6 grudnia 2021 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie PR Ds. [...], o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k., polegający na usiłowaniu doprowadzenia w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w/w Sądu Rejonowego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w nieustalonej kwocie poprzez wprowadzenie w błąd co do zaistnienia w dniu 26 lipca 2021 r. wypadku przy pracy

przez asystenta sędziego E. W.- z uwagi na brak znamion czynu zabronionego, na zasadzie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.

W przedmiotowej sprawie stroną postępowania jest reprezentowany przez pełnomocnika Prezes Sądu Rejonowego w L. z/s w Ś.. Sąd jest też miejscowo i rzeczowo właściwy do rozpoznania niniejszej sprawy, która dotyczy działania osoby pełniącej obowiązki asystenta sędziego II Wydziału Karnego. W ocenie Sądu, z uwagi na fakt zależności służbowej sędziów od podmiotu składającego zawiadomienie będącego stroną postępowania, zasadne jest przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. Zależność taka może być powodem powstania również w opinii publicznej i odbiorze społecznym przeświadczenia o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób wolny od jakichkolwiek pozaprocesowych wpływów, a to z kolei rodzi ryzyko negatywnej oceny i kwestionowania prawidłowości wydanego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w L. z siedzibą w Ś. zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Najwyższy wielokrotnie podkreślał, że przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k. może nastąpić wtedy, gdy realnie występują okoliczności, które mogą stwarzać uzasadnione przekonanie o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy w danym sądzie.

W zaistniałej sytuacji, rozpoznanie przedmiotowej sprawy przez Sąd miejscowo właściwy, mogłoby nie tylko w odbiorze społecznym, ale także u strony postępowania, wywołać przekonanie o nieobiektywnym działaniu tego organu. W kategoriach dobra wymiaru sprawiedliwości, jako warunku przekazania sprawy w trybie art. 37 k.p.k., mieści się również potrzeba kształtowania w opinii społecznej przekonania o obiektywizmie sądów i bezstronności w rozpoznaniu każdej sprawy.

W realiach niniejszej sprawy niewątpliwie występują podstawy do zastosowania powyższej regulacji tak dla zapewnienia optymalnych warunków orzekania, jak i dla wykluczenia potencjalnych spekulacji, że to pozamerytoryczne okoliczności mogłyby wywrzeć wpływ na treść rozstrzygnięcia o zasadności bądź niezasadności zażalenia. Merytoryczne rozpoznanie tej sprawy przez wnioskujący Sąd Rejonowy w sytuacji, gdy sprawa dotyczy asystenta sędziego tego Sądu, może

w opinii społecznej wzbudzić wprowadzie bez wątpienia mylne, ale ze wszech miar realne przekonanie, o rozpoznaniu sprawy w sposób nieobiektywny.

Zaistniała sytuacja obliguje do sięgnięcia po wyjątkową instytucję, o jakiej mowa w art. 37 k.p.k., skoro postępowanie powinno toczyć się w warunkach, w których prawidłowość orzekania nie będzie wzbudzała, także w społecznym odczuciu, wątpliwości i zastrzeżeń, co do bezstronności procedowania i rozstrzygania w danej sprawie. Stanowi to przejaw dbałości o dobro wymiaru sprawiedliwości jakim jest także efektywność postępowania oraz wizerunek sądu jako organu niezależnego, w którym orzekają niezawisli sędziowie, co do których nie można czynić zarzutu, iż w swojej służbie kierują się pozamerytorycznymi kryteriami (*por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 8 kwietnia 2010 r., IV KO 36/10, OSNwSK 2010, Nr 1, poz. 715; z dnia 7 października 2004 r., V KO 58/04, LEX nr 186473*).

Implikacją tego stanowiska było przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K..

[as]